

GP försöker förneka ökande klyftor

Med statistik kan som bekant det mesta bevisas, skriver Fredrik Tenfält på ledarplats i Göteborgs-Posten den 11 september. Och gör sen det. I ett försök att trola bort ökande klyftor i Sverige.

Fredrik Tenfält skriver i [GP 11/9 2014](#) om ett seminarium om de ekonomiska klyftorna i det svenska samhället, som arrangeras av biblioteket i Majorna i Göteborg den 30 oktober. Han skriver att

"[k]lyftor är ett politiskt laddat ord, men självfallet finns sådana i samhället. Det gäller till exempel skillnaderna mellan nyanlända och personer som sedan länge är etablerade på arbetsmarknaden."

Men för att slippa beskriva de ekonomiska klyftor som faktiskt finns i Sverige – mellan arbetande och fas 3:are, mellan arbetande och utförsäkrad, mellan arbetande och sjukpensionär – flyttar han via forskaren **Daniel Waldenströms** arbete fokus: att Sveriges ekonomiska klyftor är små i ett globalt sammanhang. Och...?

Vi som själva levt på botten i samhället, fått gå sjuka till en arbetslivsintroduktionsplats till en ersättning om 223 kr om dagen, 5 dagar i veckan, skattepliktigt, känner inpå bara skinnet hur klyftorna ökat. Det gör också den som befinner sig i sysselsättningsfasen (tidigare kallad fas 3) och vars anordnare får ut mer i ersättning (5 000 kr) för att ha arbetstagaren hos sig än vad arbetstagaren får ut själv per månad. Även sjukpensionären (som idag kallas person med sjukersättning) lever väldigt knapert. Bara 64% av de senaste

årens inkomster får man ut före skatt. Betänk då att en människa som ansöker om sjukersättning har gått sjukskriven helt eller delvis i många år, någon SGI (sjukpenninggrundande inkomst) är det inte tal om.

Men dessa utanförskapade individer räknas inte i Tenfälts världsbild. Hans perspektiv är ett annat. Han bekymrar sig om att det inom gruppen höginkomsttagare skapats klyftor vi hittills inte sett – vi har fått "extrema höginkomsttagare". Vilket förvisso är helt korrekt. Det är människor som har diametralt annorlunda livsvillkor än majoriteten svenskar och definitivt än svårt sjuka och långtidsarbetslösa.

Har ingen aning om ifall Tenfält läst Wilkinson/Picketts *The Spirit Level* 2009 (Jämlikhetsanden på svenska). Men där visas med hjälp av statistik att ökade inkomstskillnader är skadligt för alla. Hela samhället gynnas av minskade gap mellan rik och fattig. Vad vi håller på med nu är att samtidigt som en liten grupp blir extremt rika, kastas folk ut ur trygghetssystemen. Fullt medvetet skapar vi ett prekariat*, för att låna ett ord av **Guy Standing**. Det är farligt. I första hand för den grupp människor som drabbas hårdast av åtstramningar av socialförsäkringssystemen, framför allt för grupper som ensamstående mammor, ungdomar och invandrare. Men även för andra, mer privilegierade grupper, i samhället. För prekariatet riskerar att bli en farlig maktfaktor. Det vi ser nu i form av missnöjespartier, smygrasism och gängkriminalitet är allt resultat av att man valt bort att satsa förebyggande, integrerande och sammanhållande.

Så nej, Fredrik Tenfält, vi behöver inte mer "nyanser" om klyftorna, statistiken finns och talar sitt tydliga språk, det beror på vilka siffror man väljer att använda sig av.

Vi behöver mera fokus på klyftorna. **Kent Werne** har i sin nya bok *Ofärdsland* i djupintervjuer detaljstuderat resultatet av

de senaste åtta årens arbetslinjespolitik. Ja, han backar bandet längre än så – tittar med nyfikenhet på vad som gjorts inom området innan dess. Men det är här, bland sjuka, långtidsarbetslösa och SFI-studenter utan arbete i sikte som man hittar någon slags sanning om hur det står till i Sverige idag.

Monica Armini

—

PROGRAMPUNKT PÅ MAJORNAS BIBLIOTEK I GÖTEBORG 30 OKTOBER 2014:

Ökande klyftor. Hur vänder vi utvecklingen?

Från en väl utbyggd välfärdsstat och som mest jämlikt i början av 80-talet, ökar nu klyftorna mest i Sverige av alla OECD-länder. De ekonomiska skillnaderna mellan de allra rikaste och de som lämnats på efterkälken har inte varit så djupa på 100 år.

Vad är det som hänt? Hur ser kampen för jämlikhet ut i dag?
Vad kan jag göra?

Gunilla Rydberg och **Monica Armini**, SocialAktion, **Maria Wallin**, redaktör för SocialPolitik

Majornas bibliotek, Göteborg den 30 oktober kl 18.00

**Guy Standing använder begreppet prekariat för grupper med hög arbetslöshet, i olika arbetsmarknadsåtgärder med låga ersättningsnivåer och tveksamma framtidsutsikter.*

Läs mera:

- » [På väg mot ett Göteborg för alla](#) – pdf-dokument
- » [Strutsbeteende inför Fas 3](#) – Debatt DalaDemokraten
- » [Mer nyanser i om klyftorna](#) ledarkrönika i GP den 11/9/14 av Fredrik Tenfält